

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ-ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ: Ν. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.

Ν. Α. Π. Γεωργιάδης, Α.Ε.Δ.

Μ. Χριστοδούλου, Ε.Δ.

Υπόθεση Αρ.: 6821/2022

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

v

1. NIKOLAOS MAREK BRONISZEWSKI
2. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ
3. VLADYSLAV KHAMIDOV

Κατηγορούμενων

Ημερομηνία: 15 Νοεμβρίου, 2022

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: Ο κ. Α. Αντωνίου.

Για τους Κατηγορούμενους 1 και 2: Ο κ. Γ. Πολυχρόνης και ο κ. Γ. Εφφές.

Για τον Κατηγορούμενο 3: Η κα. Γ. Ανδρέου Σταυρινοπούλου προσωπικά και για
κ. Δ. Λοχία.

Κατηγορούμενοι παρόντες.

ΠΟΙΝΗ

Το κατηγορητήριο αρχικά περιλάμβανε 16 κατηγορίες. Οι κατηγορούμενοι παραδέχθηκαν ενοχή σε κάποιες κατηγορίες και οι υπόλοιπες ανεστάλησαν, όπως καταγράφεται κατωτέρω.

Ο κατηγορούμενος 1 παραδέχθηκε τις ακόλουθες κατηγορίες:

- (1) παράνομη εισαγωγή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 4 (1) (α) και 30, του Πρώτου Πίνακα, Μέρος ΙΙ, και Τρίτου Πίνακα του περὶ Ναρκωτικῶν Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών νόμου, Ν.29/77, ότι δηλαδή, στις 11.7.2022, εισήγαγε παράνομα στη Δημοκρατία, 10 κιλά και 929 γραμμάρια κάνναβης (**Κατηγορία 1**),
- (2) ότι κατείχε την εν λόγω ποσότητα με σκοπό την προμήθεια της σε άλλο πρόσωπο, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 30Α του Πρώτου Πίνακα, Μέρος ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Ν.29/77, (**Κατηγορία 2**), και
- (3) πλαστοπροσωπία, κατά παράβαση των άρθρων 35 και 360 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, ότι δηλαδή, την ίδια ημερομηνία, με σκοπό την καταδολίευση, παρέλαβε το επίδικο πακέτο με τα ελεγχόμενα φάρμακα παρουσιαζόμενος, ψευδώς, ως «Μανόλης Διακάκης» (**Κατηγορία 3**).

Ο κατηγορούμενος 2 παραδέχθηκε κατηγορία συνέργειας μετά τη διάπραξη κακουργήματος, κατά παράβαση των άρθρων 23 και 24 του Κεφ. 154 και των άρθρων 4 (1) (α) και 30 του Ν.29/77, ότι δηλαδή στις 11.7.2022, ενώ γνώριζε ότι ο κατηγορούμενος 1 είχε εισαγάγει ελεγχόμενο φάρμακο στη Δημοκρατία, έκρυψε το διαβατήριο και το τηλέφωνο του με σκοπό να του παράσχει τη δυνατότητα να αποφύγει την τιμωρία (**Κατηγορία 5**). Για τον ίδιο λόγο αντιμετωπίζει κατηγορία παρέμβασης σε αστυνομική έρευνα η οποία διεξάγεται με σκοπό την έναρξη δικαστικής διαδικασίας, κατά παράβαση του άρθρου 122(β) του Κεφ. 154 (**Κατηγορία 6**).

Τέλος ο κατηγορούμενος 3 παραδέχθηκε τις ακόλουθες κατηγορίες:

- (1) Συνωμοσία για διάπραξη κακουργήματος, κατά παράβαση του άρθρου 371 του Κεφ. 154 και των άρθρων 6 (1) (3), 30 και 30Α του Ν.29/77, ότι δηλαδή σε άγνωστη ημερομηνία μέχρι τις 11.7.2022 συνωμότησε με άγνωστο

πρόσωπο να αποκτήσει την κατοχή κάνναβης και να την προμηθεύσει σε άλλο πρόσωπο (**Κατηγορία 7**),

(2) κατοχή με σκοπό την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 30Α** του **Πρώτου Πίνακα, Μέρος ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Ν.29/77**, ότι δηλαδή, στις 11.7.2022 κατείχε 10 κιλά και 929 γραμμάρια κάνναβης με σκοπό την προμήθεια σε άλλο πρόσωπο (**Κατηγορία 8**),

(3) κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 6 (1) (2) και 30** του **Πρώτου Πίνακα, Μέρος ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Ν.29/77**, ότι δηλαδή, στις 11.7.2022 κατείχε παράνομα 29,28 γραμμάρια κάνναβης (**Κατηγορία 9**),

(4) οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς άδεια οδήγησης, κατά παράβαση του **άρθρου 49 (1) (β)** του **περι Άδειας Οδήγησης Νόμου, Ν.94(I)/2001**, όπως τροποποιήθηκε, ότι δηλαδή την 11.7.2022 οδήγησε αυτοκίνητο χωρίς να κατέχει άδεια οδήγησης (**Κατηγορία 11**),

(5) κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 6 (1) (2) και 30** του **Πρώτου Πίνακα, Μέρος ΙΙ και Τρίτου Πίνακα του Ν.29/77**, ότι δηλαδή, στις 8.8.2021 κατείχε παράνομα 26,1 γραμμάρια κάνναβης (**Κατηγορία 14**),

(6) κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α, κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 6 (1) (2) και 30** του **Πρώτου Πίνακα, Μέρος Ι και Τρίτου Πίνακα του Ν.29/77**, ότι δηλαδή, στις 8.8.2021 κατείχε παράνομα 2,4 γραμμάρια κοκαΐνης (**Κατηγορία 15**), και

(7) κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, κατά παράβαση των **άρθρων 2, 3, 6 (1) (2) και 30** του **Πρώτου Πίνακα, Μέρος ΙΙ και Τρίτου**

Πίνακα του Ν.29/77, ότι δηλαδή, στις 5.5.2021 κατείχε παράνομα 4,675 γραμμάρια κάνναβης (**Κατηγορία 16**).

Η κατηγορία 4 (απόπειρα διάπραξης κακουργήματος), εναντίον του κατηγορούμενου 1 και οι κατηγορίες 10 (απερίσκεπτη και επικίνδυνη οδήγηση), 12, (νομιμοποίηση εσόδων) και 13 (παραμονή αλλοδαπού στη Δημοκρατία χωρίς άδεια) εναντίον του κατηγορούμενου 3, ανεστάλησαν και οι κατηγορούμενοι 1 και 3 απαλλάχτηκαν σε σχέση με αυτές.

Τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως εκτέθηκαν από την Κατηγορούσα Αρχή και με τα οποία συμφώνησαν οι συνήγοροι των κατηγορουμένων, είναι τα ακόλουθα:

«Στις 08/07/2022 έγινε έλεγχος από τελωνειακή λειτουργό σε δύο χαρτοκιβώτια τα οποία είχαν σταλεί αεροπορικώς από την Αθήνα στην Λάρνακα μέσα ιδιωτικής εταιρείας μεταφορών. Σε αυτά εντοπίστηκαν, 3 συσκευασίες με κάνναβη στο ένα χαρτοκιβώτιο και 6 συσκευασίες με κάνναβη στο άλλο. Το καθαρό συνολικό βάρος της κάνναβης ήταν 10 κιλά και 929 γραμμάρια ενώ η περιεκτικότητα του σε δραστική ναρκωτική ουσία THC 17.62% και μπορεί να χαρακτηριστεί ως μέσης περιεκτικότητας δραστικής ουσίας.

Στα δέματα αναγραφόταν ως αποστολέας «ROYXALAKI.GR [KB]» με διεύθυνση «[] ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ» τηλέφωνο [] και παραλήπτης «ΔΙΑΚΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ» διεύθυνση «[] τουριστική περιοχή Πύλας» και τηλέφωνο «[]».

Αφού τέθηκε σε εφαρμογή διαδικασία «ελεγχόμενης παράδοσης» τα ναρκωτικά αντικαταστάθηκαν με ομοιώματα και ανέλαβε την παράδοση υπό κάλυψη αστυνομικός. Αφού μετέβηκε στην αναφερόμενη διεύθυνση στην Πύλα κάλεσε στον καταγραμμένο αριθμό τηλεφώνου και ανάφερε ότι είχε δύο πακέτα για να παραδώσει. Ο 1^{ος} κατηγορούμενος κατέβηκε από συγκρότημα διαμερισμάτων, ρωτήθηκε εάν ήταν ο «Μανώλης», απάντησε καταφατικά και στην συνέχεια υπέγραψε το έντυπο παράδοσης στο όνομα «Μανώλης Διακάκης». Το μέλος της αστυνομίας αποκάλυψε την ιδιότητα του και συνέλαβε τον 1^ο κατηγορούμενο.

Με την άφιξη στο μέρος και άλλων μελών της αστυνομίας οι οποίοι ανέλαβαν ανακριτικά καθήκοντα ο 1^{ος} κατηγορούμενος έδωσε την συγκατάθεση του για να ερευνηθεί το διαμέρισμα του στην πιο πάνω αναφερόμενη οδό. Αρχικά ανάφερε ότι δεν υπήρχε άλλο πρόσωπο στο διαμέρισμα ενώ στην συνέχεια ανάφερε ότι εκεί βρισκόταν και κάποιος φίλος του. Αυτός ήταν ο 2^{ος} κατηγορούμενος, ο οποίος άνοιξε την πόρτα μετά που μέλος της YKAN κτύπησε και φώναξε «Αστυνομία». Αφού ρωτήθηκε κατά πόσο είχε κάπι παράνομο στην κατοχή του απάντησε αρνητικά.

Όταν ζητήθηκαν στοιχεία ταυτότητας από τον 1^ο κατηγορούμενο καθώς και το κινητό τηλέφωνο με το οποίο έγινε η επκοινωνία για την παραλαβή των πακέτων ανάφερε ότι είχε αφήσει το διαβατήριο και το τηλέφωνο του σε τραπέζακι αλλά δεν βρίσκονταν εκεί. Τότε ο 2^{ος} κατηγορούμενος ανάφερε ότι φοβήθηκε και τα έκρυψε και υπέδειξε το κινητό τηλέφωνο σε πλαστικό κουβά έξω από το διαμέρισμα και το διαβατήριο του 1ου κατηγορούμενου μέσα στα φίλτρα κλιματιστικού.

Αργότερα την ίδια μέρα, στα γραφεία της YKAN Λάρνακας 1^{ος} κατηγορούμενος ανακρινόμενος παραδέχτηκε ότι είχε έρθει στην Κύπρο προκειμένου να παραλάβει τα ναρκωτικά. Μεταξύ άλλων, ανάφερε ότι τούτο το έκαμε διότι χρωστούσε χρήματα το οποία είχε δανειστεί και αδυνατούσε να τα αποπληρώσει. Αυτός στον οποίο χρωστούσε τα χρήματα έστειλε κάποια άλλα πρόσωπα και του πρότειναν έναντι 1200 ευρώ να μεταβεί στην Κύπρο για να παραλάβει τα πακέτα, τα οποία κατάλαβε ότι θα περιείχαν ναρκωτικά. Επίσης ανάφερε ότι φοβόταν να αποκαλύψει τα πρόσωπα που του ανάθεσαν την μεταφορά των ναρκωτικών.

Ο 2^{ος} κατηγορούμενος ανακρινόμενος, μεταξύ άλλων, ανάφερε ότι του είχε ζητήσει ο 1^{ος} κατηγορούμενος να έρθει στην Κύπρο μαζί του για παρέα, όπου θα παραλάβανε κάποια πακέτα για να ξοφλήσει χρηματικές του οφειλές. Ο 1^{ος} κατηγορούμενος είχε αναλάβει τα έξοδα του εισιτηρίου και της διαμονής του. Ενώ βρίσκονταν στην Κύπρο, ο 1^{ος} κατηγορούμενος του ανάφερε ότι τα πακέτα

που θα παραλάμβανε είχαν μέσα ναρκωτικά. Επίσης ανάφερε ότι όταν ο 1^{ος} κατηγορούμενος κατέβηκε για να παραλάβει τα πακέτα άκουσε φωνές και είδε πολλά πρόσωπα και κατάλαβε ότι ήταν αστυνομία. Προκειμένου να βοηθήσει τον 1^ο κατηγορούμενο έκρυψε το διαβατήριο και το τηλέφωνο του.

Ο 1^{ος} κατηγορούμενος δήλωσε πρόθυμος να συνεργαστεί έτοι ώστε να προχωρήσει η διαδικασία παράδοσης των ναρκωτικών με σκοπό τον εντοπισμό του παραλήπτη. Του ζητήθηκε όπως συνεχίσει την ανταλλαγή μηνυμάτων με τον εντολέα του όπως και έπραξε. Ο εντολέας του έδωσε οδηγίες όπως κατεβεί στον δρόμο για να παραδώσει τα ναρκωτικά σε πρόσωπο το οποίο θα έφτανε με αυτοκίνητο κάτω από το διαμέρισμα. Εκεί έφτασε για να παραλάβει τα ναρκωτικά ο 3^{ος} κατηγορούμενος οδηγώντας το αυτοκίνητο της μητέρας του με αριθμούς εγγραφής [], BMW X5. Υπό κάλυψη αστυνομικός προσέγγισε το αυτοκίνητο έχοντας στην κατοχή του τα ομοιώματα και προσπάθησε να ανοίξει το καπό για να τα τοποθετήσει αλλά ήταν κλειδωμένο. Αφού ζήτησε με νεύμα από τον 3^ο κατηγορούμενο να ξεκλειδώσει αυτός το έπραξε και ο αστυνομικός τοποθέτησε τα ομοιώματα στο καπό και αυτός το έκλεισε. Όταν ο 3^{ος} κατηγορούμενος άρχισε να απομακρύνεται ανακόπηκε η πορεία του από υπηρεσιακό όχημα ενώ δεύτερο όχημα με φάρο στάθμευσε πίσω του. Τότε ο 3^{ος} κατηγορούμενος έβαλε πισωή ταχύτητα και κτύπησε στο πίσω αυτοκίνητο, ακινητοποιήθηκε και συνελήφθηκε. Σε έρευνα που ακολούθησε στο αυτοκίνητο εντοπίστηκαν 29,82 γραμμάρια κάνναβης τα οποία ο 3^{ος} κατηγορούμενος παραδέχτηκε ότι ήταν δικά του. Στο αυτοκίνητο επίσης εντοπίστηκαν 3720 ευρώ και 20 αγγλικές στερλίνες για τα οποία ο 3^{ος} κατηγορούμενος ισχυρίστηκε ότι του τα είχε δώσει η φιλενάδα του, κάτι που δεν ιαχύει. Ανακρινόμενος στα γραφεία της YKAN ανάφερε ότι είχε λάβει νομική συμβουλή να μην δώσει οποιαδήποτε κατάθεση.

Στις 12/07/2022 εκδόθηκε διάταγμα 8ήμερης κράτησης εναντίον των τριών κατηγορουμένων.

Σε μεταγενέστερη ανάκριση τους και οι τρεις κατηγορούμενοι δεν απαντούσαν στις ερωτήσεις που τους υποβάλλονταν.

Η 14^η και η 15^η κατηγορία αφορούν ναρκωτικά τα οποία βρέθηκαν στην κατοχή του 3^{ου} κατηγορούμενου κατά την εκτέλεση εντάλματος έρευνας στην οικία του και παραδέχτηκε άμεσα την κατοχή τους.

Η 16^η κατηγορία αφορά ποσότητα κάνναβης η οποία είχε βρεθεί σε σταθμευμένο αυτοκίνητο το οποίο ανήκε στον 3^ο κατηγορούμενο, πρόσωπο που βρισκόταν στο αυτοκίνητο εκείνη την ώρα ανάφερε ότι ανήκε στον 3^ο κατηγορούμενο. Ο 3^{ος} κατηγορούμενος κλήθηκε για ανάκριση και παραδέχτηκε άμεσα ενοχή.»

Η Κατηγορούσα Αρχή ζήτησε όπως κατασχεθεί το ποσό των €1.700 από το συνολικό ποσό που κατείχε ο κατηγορούμενος 3. Ο συνήγορος του κατηγορούμενου 3 δεν έφερε ένσταση.

Οι κατηγορούμενοι είναι λευκού ποινικού μητρώου.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των κατηγορουμένων προς υποβοήθηση του Δικαστηρίου ετοίμασαν γραπτές αγορεύσεις για μετριασμό της ποινής. Υιοθέτησαν το περιεχόμενο κοινωνικοοικονομικών εκθέσεων του Γραφείου Ευημερίας που ετοιμάστηκαν για τους κατηγορούμενους και επεκτάθηκαν σε περαιτέρω λεπτομέρειες, τις οποίες παραθέτουμε πιο κάτω.

Ο κατηγορούμενος 1 είναι ηλικίας 23 ετών και γεννήθηκε στην Αθήνα, όπου και προ της συλλήψεως του διαβιούσε με την μητέρα του και την αδελφή του, ηλικίας 52 ετών και 20 ετών, αντίστοιχα, σε ιδιόκτητο διαμέρισμα δύο υπνοδωματίων. Οι γονείς του πήραν διαζύγιο όταν αυτός ήταν μόλις 10 ετών. Ο πατέρας του ήταν αλκοολικός και ασκούσε βία στα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας. Έχει τελέσει δεύτερο γάμο και απέκτησε μια θυγατέρα ηλικίας σήμερα 7 ετών. Ο κατηγορούμενος 1 δεν έχει επικοινωνία μαζί του. Ο κατηγορούμενος 1 λόγω του αλκοολισμού του πατέρα του αλλά και της νέας του συζύγου προσπάθησε να αποκτήσει την κηδεμονία της μικρής ετεροθαλούς του αδελφής για να την προστατεύσει. Ο κατηγορούμενος 1 διατηρεί δεσμό εδώ και 3 χρόνια με Αθηναϊα,

ηλικίας 21 ετών. Η οικογένεια της είναι συγκροτημένη και βοηθούν την οικογένεια του κατηγορούμενου 1.

Ο κατηγορούμενος 1 είναι απόφοιτος λυκείου στον κλάδο Μηχανικής Αυτοκινήτων. Εργάζοταν από τα 14 του για να συνεισφέρει στην οικογένεια, ως σερβιτόρος, διανομέας φαγητού και ως οικοδόμος. Όταν ήταν πιο μικρός βοηθούσε επίσης τη μητέρα του στον καθαρισμό σπιτιών. Τους τελευταίους 2 – 3 μήνες είναι άνεργος. Ασχολήθηκε με τον αθλητισμό και ιδίως με την πυγμαχία. Η μητέρα του εργάζοταν ως καθαρίστρια. Έχει συνταξιοδοτηθεί και λαμβάνει επίδομα αναπηρίας ύψους €200 μηνιαίως. Η αδελφή του εργάζεται σε περίπτερο με μισθό περί τα €400 μηνιαίως και σπουδάζει αισθητική. Η μητέρα του κατηγορούμενου 1 πάσχει από ρευματοειδή αρθρίτιδα και ψωρίαση στα κόκαλα και λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή (Εγγραφο Α). Παλαιότερα έτυχε θεραπείας λόγω καρκίνου στη μήτρα. Είναι υπέρβαρη, γεγονός που της δημιουργεί κινητές δυσκολίες. Πρόσφατα διαγνώσθηκε με υποτροπιάζουσα καταθλιπτική διαταραχή με αποτέλεσμα να έχει αυτοκτονικές τάσεις (Εγγραφο Β). Στην έκθεση του γραφείου ευημερίας αναφέρεται ότι οι ιατρικές ανάγκες της μητέρας του τον οδήγησαν στο να δανειστεί χρήματα από τρίτα πρόσωπα. Αυτός ήταν και ο λόγος που φέρεται να διέπραξε τα αδικήματα που παραδέχθηκε. Ο ίδιος δεν αντιμετωπίζει οποιοδήποτε πρόβλημα υγείας. Ρευματοειδή αρθρίτιδα αντιμετωπίζει και η κοπέλα του κατηγορούμενου 1.

Ο κατηγορούμενος 2 είναι ηλικίας 22 ετών και κατάγεται από την Αθήνα. Προ της συλλήψεως του διέμενε με την οικογένεια του σε ιδιόκτητο διαμέρισμα δύο υπνοδωματίων στην Αθήνα. Οι γονείς του εργάζονται ως ιδιωτικοί υπάλληλοι. Ο πατέρας του είναι 52 ετών και η μητέρα του 45. Το μηνιαίο τους εισόδημα συνολικά ανέρχεται στα €1.500. Έχει επίσης μια αδελφή ηλικίας 14 ετών και ένα αδελφό 11 ετών. Ο κατηγορούμενος 2 είναι απόφοιτος Τεχνικού Λυκείου στον κλάδο ψυκτικής και εργάζεται μαζί με τον πατέρα του από τα 16 του. Πριν τη σύλληψη του εργάζοταν και λάμβανε €800 μηνιαίως. Διατηρεί δεσμό με συνομήλικη του τα τελευταία 4 χρόνια. Δεν αντιμετωπίζει οποιοδήποτε πρόβλημα υγείας και οι οικογενειακές σχέσεις περιγράφονται ως καλές.

Ο κατηγορούμενος 3 είναι ηλικίας 22 ετών. Γεννήθηκε στην Ουκρανία. Πριν να συλληφθεί διέμενε στην Ορόκλινη σε ενοικιαζόμενο διαμέρισμα 3 υπνοδωματίων μαζί με την μητέρα του, ηλικίας 45 ετών, τη γιαγιά του, ηλικίας 60 ετών και την αδελφή του, ηλικίας 9 ετών. Ο κατηγορούμενος 3 αντιμετώπισε δύσκολα παιδικά χρόνια. Ο πατέρας του εγκατέλειψε την μητέρα του όταν αυτή ήταν έγκυος. Ήρθε στην Κύπρο το 2003 με την μητέρα του, όταν αυτή χώρισε με τον πατέρα του. Με τον πατέρα του δεν διατηρούν επικοινωνία, αφού αυτός εκτίει πολυετή ποινή φυλάκισης στην Ουκρανία. Δεν έχει γνωρίσει ποτέ τον πατέρα του. Η μητέρα του εργαζόταν ως επαγγελματίας δύτης. Τον μεγάλωνε η γιαγιά του με την οποία είναι πολύ συνδεδεμένος. Η οικογένεια του πάντοτε αντιμετώπιζε οικονομικές δυσκολίες.

Λόγω ατυχήματος της μητέρας του σε εκπαιδευτική κατάδυση αντιμετώπισε δυσκολίες στην υγεία της και δεν μπορούσε να εργαστεί. Ακολούθως διαγνώστηκε με καρκίνο του θυροειδή και υποβλήθηκε σε θεραπεία. Με καρκίνο έπασχε και η γιαγιά του (όγκο στο κεφάλι). Λόγω εγκεφαλικού επεισοδίου η γιαγιά του έχει μείνει παράλυτη.

Η μητέρα του απέκτησε ακόμη ένα παιδί με τον πατριό του σήμερα ηλικίας 9 ετών. Με τον πατριό του και την αδελφή του έχουν άριστες σχέσεις. Ο πατριός του μετά από τροχαίο δυστύχημα επίσης αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας. Λόγω τραύματος στο κεφάλι έπαθε δύο απανωτά εγκεφαλικά το 2001 και δεν μπορεί να κινήσει τρία δάκτυλα στο αριστερό χέρι. Πάσχει επίσης από πνευμονική ανεπάρκεια, ταχυκαρδία και του τοποθετήθηκε μπαλονάκι. Πάσχει από σοβαρά ψυχικά νοσήματα.

Ο κατηγορούμενος 3 δεν ολοκλήρωσε το λύκειο αν και φοίτησε μέχρι την 3^η λυκείου. Διέκοψε τη φοίτηση του για να εργαστεί στις οικοδομές, αφού μαζί με την τότε συμβία του απέκτησαν παιδί ηλικίας, σήμερα, 6 ετών. Η πρώην συμβία του διαμένει με το παιδί τους στη Ρωσία χωρίς την έγκριση του. Λόγω του πολέμου δεν μπορεί να ταξιδέψει στη Ρωσία αφού είναι Ουκρανός υπήκοος. Στη φυλακή έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα απεξάρτησης «Δανάη» και παρακολουθεί μαθήματα επιμόρφωσης. Ο κατηγορούμενος 3, πριν τη σύλληψη του, έκανε χρήση κάνναβης

και κατανάλωνε αλκοόλ. Η φυλάκιση του κατηγορούμενου 3 θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην οικογένεια του. Ο ίδιος αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο απέλασης μετά την καταδίκη του.

Ο συνήγορος του κατηγορούμενου 1 κάλεσε το Δικαστήριο να λάβει υπόψη, το λευκό του ποινικό μητρώο, την παραδοχή του αμέσως στην αστυνομία αλλά και ενώπιον του Δικαστηρίου. Ο συνήγορος τόνισε ότι θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη και η συμμετοχή του σε ελεγχόμενη παράδοση, η οποία οδήγησε και στη σύλληψη του κατηγορούμενου 3. Η όλη διαδικασία είχε αρχίσει από τις 08:00 και ολοκληρώθηκε στις 18:00. Καθ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα συνεργάστηκε πλήρως ώστε αυτή να ολοκληρωθεί με επιτυχία. Εδωσε το κινητό του τηλέφωνο και τους κωδικούς του στην αστυνομία, ώστε να παραπλανηθούν οι αποστολείς των ναρκωτικών. Την επόμενη μέρα κατασχέθηκε με τη συνεργασία του και άλλη μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών στο ταχυδρομείο. Συνεργάζόμενος με την Αστυνομία έθεσε τον εαυτό του αλλά και την οικογένεια του σε κίνδυνο, και συγκεκριμένα σ' αυτούς που τον έστειλαν με τα ναρκωτικά από την Ελλάδα. Ο συνήγορος αναφέρθηκε επίσης στον ρόλο του στην όλη αλυσίδα γεγονότων. Ήταν απλός μεταφορέας και δεν ήταν ο ιθύνων νους. Το οικονομικό όφελος ήταν μικρό, περί τα €1.200 το οποίο θα ξεχρέωνε οφειλή στα πρόσωπα που τον έστειλαν. Ενήργησε κατόπιν πιέσεως, ανώριμα και απερίσκεπτα. Δεν γνώριζε την ποσότητα ναρκωτικών που θα παραλάμβανε και απλώς θα την παρέδιδε. Υφίστανται επομένως, ανέφερε, οι μετριαστικοί παράγοντες που προβλέπονται στο **Άρθρο 30(4) (β) του Ν.29/77**. Θα εκτίσει την ποινή σε άλλη χώρα και μακριά από τους οικείους του.

Αναφορικά με τον κατηγορούμενο 2, ανέφερε ότι κατά το χρόνο διάπραξης του αδικήματος αυτός ήταν 21 ετών, ήταν επομένως πρόσωπο νεαρής ηλικίας που έδρασε ανώριμα και απερίσκεπτα. Παραδέχθηκε αμέσως στην αστυνομία και στο Δικαστήριο, συνεργάστηκε επιδεικνύοντας έτοι, εμπράκτως, μεταρέλεια. Η εγκληματική πράξη διήρκησε λίγα δευτερόλεπτα χωρίς να σκεφτεί και κάτω από ψυχολογική φόρτιση. Ο χρόνος που έχει ήδη εκτίσει στην φυλακή, ανέφερε, επενέργησε αναμορφωτικά στο πρόσωπο του. Αναφέρθηκε τέλος, κυρίως, σε

πρωτόδικη νομολογία για το ύψος των ποινών που επιβλήθηκαν για ανάλογα αδικήματα.

Η συνήγορος του κατηγορούμενου 3 κάλεσε το Δικαστήριο όπως λάβει υπόψη του το λευκό ποινικό μητρώο του, την άμεση παραδοχή του, αλλά και τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες τα ναρκωτικά περιήλθαν στην κατοχή του, αφού επρόκειτο περί ελεγχόμενης παράδοσης η οποία κράτησε μερικά δευτερόλεπτα. Ανέφερε επίσης ότι ο κατηγορούμενος 3 δεν είναι έμπορος ναρκωτικών, ούτε ο ιθύνων νους, αφού δεν ήταν ο εισαγωγέας. Αυτό προκύπτει και από την οικονομική του κατάσταση η οποία είναι δεινή. Ο κατηγορούμενος 3 είναι χρήστης. Του ζητήθηκε από τρίτο πρόσωπο να κάνει την παραλαβή και τη μεταφορά και στη συνέχεια, μελλοντικά, θα τον βοηθούσε να εξασφαλίσει κάνναβη για δική του χρήση. Ο ίδιος δεν ήταν ο αποστολέας ή ο τελικός παραλήπτης αλλά μεταφορέας, ήταν πρόσωπο δηλαδή που, λόγω ευαλωτότητας, έτυχε εκμετάλλευσης. Ο κατηγορούμενος 3 δεν αφέθηκε να πάει στον επόμενο ώστε να συλληφθεί ο τελικός παραλήπτης. Το γεγονός ότι η παράδοση ήταν ελεγχόμενη, ο κατηγορούμενος 3 κατείχε ομοιώματα ναρκωτικών για λίγα δευτερόλεπτα. Στην ουσία, εισηγήθηκε, η διάπραξη του αδικήματος έγινε στα πλαίσια ελεγχόμενης παράδοσης και ως εκ τούτου το διαπραχθέν αδίκημα ήταν «πλασματικού χαρακτήρα». Ανέφερε επίσης ότι ο κατηγορούμενος 3 προσπαθεί να απεξαρτηθεί. Υφίστανται επομένως, εισηγήθηκε, οι μετριαστικοί παράγοντες που προβλέπονται στο **άρθρο 30 (4) (β)** του Ν.29/77.

Και οι δύο συνήγοροι αναφέρθηκαν και στη σχετική νομολογία επί του θέματος.

Η σοβαρότητα των αδικημάτων τα οποία διέπραξαν οι κατηγορούμενοι αντικατοπτρίζεται, κατ' αρχήν, από τις προβλεπόμενες ποινές.

Για τα αδικήματα της παράνομης εισαγωγής και της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β προβλέπονται ποινές φυλάκισης δια βίου. Για το αδίκημα της παράνομης κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α ή Τάξεως Β προβλέπονται ποινές φυλάκισης 12 και 8 ετών αντίστοιχα. Το αδίκημα της πλαστοπροσωπίας τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα 2 χρόνια, ή με χρηματική

ποινή που δεν υπερβαίνει τις €2.562, ή και με τις δύο αυτές ποινές. Το αδίκημα της συνέργειας μετά τη διάπραξη κακουργήματος, τιμωρείται, εκτός εάν δεν προνοείται κάποια άλλη ποινή, με φυλάκιση 3 ετών. Η παρέμβαση σε αστυνομική έρευνα τιμωρείται με ποινή φυλάκισης 3 ετών. Το αδίκημα της συνωμοσίας προς διάπραξη κακουργήματος τιμωρείται με ποινή φυλάκισης 7 χρόνων ή προκειμένου για κακούργημα που επισύρει κατά ανώτατο όριο ποινή κατώτερη από τη φυλάκιση 7 χρόνων, σε τέτοια κατώτερη ποινή. Επισημαίνουμε πως όταν κατηγορούμενος κρίνεται ένοχος σε κατηγορία συνωμοσίας και στην αντίστοιχη κατηγορία ότι διέπραξε τα αδικήματα για τα οποία συνωμότησε, δεν ενδείκνυται η επιβολή ποινής και στην κατηγορία της συνωμοσίας αφού τα γεγονότα που την τεκμηριώνουν περιλαμβάνονται στα γεγονότα που τεκμηριώνουν το διαπραχθέν στη συνέχεια αδίκημα (βλ. **Χασσάν v Δημοκρατίας** (2014) 2 Β ΑΔ 742, 752). Τέλος, η οδήγηση μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς άδεια οδήγησης τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα 2 έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις €6.000 ή και στις δύο αυτές ποινές.

Το ύψος της προβλεπόμενης ποινής προδιαγράφει και την σοβαρότητα που θέλησε ο νομοθέτης να προσδώσει στο κάθε συγκεκριμένο αδίκημα και κατ' επέκταση τον βαθμό προστασίας του έννομου αγαθού που προστατεύεται, στοιχείο το οποίο το Δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής (βλ. **Souilmi v Αστυνομίας** (1992) 2 ΑΔ 248, 250).

Το στοιχείο αυτό, δηλαδή η ανώτατη προβλεπόμενη ποινή, λαμβάνεται υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής και συνεκτιμάται με τα γεγονότα της υπόθεσης, τόσο για την επιλογή του είδους της ποινής όσο και για τον καθορισμό της έκτασης της (βλ. **Διευθυντής Τμήματος Επιθεώρησης Εργασίας v Χρυσοστόμου κ.α.** (2002) 2 ΑΔ 575, 580).

Στην υπό κρίση περίπτωση, ο νομοθέτης διά της προβλεπόμενης μέγιστης ποινής της ισόβιας φυλάκισης και στις κατηγορίες της εισαγωγής και της κατοχής με σκοπό την προμήθεια, προσδίδει μια όλως ιδιαίτερη σοβαρότητα στα αδικήματα

αυτά αφού το έννομο αγαθό που προστατεύεται είναι η ίδια η κοινωνία (βλ. **Saliba v Δημοκρατίας** (2008) 2 ΑΔ 388, 391).

Η επιβολή της ποινής αποτελεί έργο λεπτό και δύσκολο. Απαιτείται η εξισορρόπηση του γενικού συμφέροντος της δικαιοσύνης από τη μια και της εξατομίκευσης της ποινής από την άλλη. Πρώτιστο καθήκον του Δικαστηρίου είναι η προστασία της κοινωνίας, που επιτυγχάνεται μόνο με την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου.

Τα ναρκωτικά έχουν δυστυχώς εξαπλωθεί παντού. Ουδείς μπορεί να παραμένει αδιάφορος μπροστά σε αυτό το φαινόμενο. Τα ναρκωτικά αποτελούν τον σύγχρονο εφιάλτη κάθε γονέα και απειλούν το κάθε παιδί με τον όλεθρο και την καταστροφή. Μέχρι στιγμής οι προσπάθειες για αντιμετώπιση αυτής της μάστιγας δεν έχουν αποδώσει. Τα αδικήματα που σχετίζονται με τα ναρκωτικά δεν παρουσιάζουν κάμψη. Αντιθέτως, βρίσκονται σε έξαρση και για αυτό καθιστάται αναγκαίο να επιβάλλονται αυστηρές και αποτρεπτικές ποινές. Η χρήση ναρκωτικών έχει χαρακτηρισθεί και ως νάρκη στο θεμέλιο της κοινωνίας. Τα ναρκωτικά αποτελούν κίνδυνο, τόσο για τη φυσική όσο και για την κοινωνική συημερία του ανθρώπου. Ο αγώνας ενάντια στα ναρκωτικά διεξάγεται σε παγκόσμια κλίμακα (βλ. **Kablawi & Others v Δημοκρατίας** (1990) 2 ΑΔ 494, 498 και **Jokarbozorgi v Αστυνομίας** (2001) 2 ΑΔ 726, 728). Η έξαρση, η οποία παρατηρείται στη χρήση ναρκωτικών, καθιστά την αποτροπή κυρίαρχο στοιχείο στον καθορισμό της φύσης της ποινής, γεγονός που κατά κανόνα καθιστά την φυλάκιση αναπόφευκτη. Η τιμωρία δεν αποτελεί αυτοσκοπό αλλά μέτρο άμυνας έναντι παραβιάσεων του δικαιού και υπονόμευσης των αρχών του (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v Ιωάννου** (1999) 2 ΑΔ 603, 612).

Στην υπόθεση **Παγιαβλάς v Αστυνομίας** (1998) 2 ΑΔ 240, ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου παρατήρησε τα εξής (στη σελ. 246):

«Η χρήση ναρκωτικών έχει όντως, προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις γεγονός που επιβάλλει κατά κανόνα, την επιβολή αποτρεπτικών ποινών,

όπως και πρόσφατα διαποστώθηκε στην Παυλίδης κ.α. ν. Αστυνομίας, Ποινικές Εφέσεις 6161 και 6162, 15.7.1992».

Σε ό,τι αφορά τους διακινητές ναρκωτικών είτε αυτοί είναι κυρίως μεταφορείς είτε βαποράκια, η νομολογία υπογραμμίζει ότι ανεξάρτητα από το συγκεκριμένο ρόλο τους, προέχει πάντοτε η αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου για το κοινό καλό. Στην υπόθεση **Μιχαήλ v Αστυνομίας** (1999) 2 ΑΔΔ 577, 582, (υιοθετώντας την **Gholi v Δημοκρατίας** (1997) 2 ΑΔΔ 30) λέχθηκαν συναφώς τα εξής σε σχέση κυρίως με τα «βαποράκια»: «... *Η πείρα καταδείχνει ότι οι έμποροι ναρκωτικών συχνά επιλέγουν άτομα αδύναμα ή άτομα με ειδικά προβλήματα για τη μεταφορά ναρκωτικών. Η κατανόηση αυτών των αδυναμιών και προβλημάτων δεν μπορεί να επιδράσει κατά τρόπο που να εξασθενίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου*».

(βλ. σχετικά και τις **Marius v Δημοκρατίας** (2015) 2Α ΑΔΔ 397 και **Μιχαήλ v Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση 165/2015, 22.1.2018).

Στην υπόθεση **Ναζίπ v Αστυνομίας** (2014) 2Β ΑΔΔ 808, 817, το Ανώτατο Δικαστήριο επανέλαβε την αναγκαιότητα επιβολής αποτρεπτικών ποινών σε υποθέσεις ναρκωτικών ουσιών. Η ενασχόληση με ναρκωτικά είτε για ιδία χρήση, είτε κατά μείζονα λόγο, για εμπορία με την εισαγωγή και διάθεση ή προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα αποτελεί μέγιστο κίνδυνο στην κοινωνική συνοχή ενόψει των τεραστίων προβλημάτων που επιφέρει η εξάρτηση από τις ουσίες αυτές. Τα Δικαστήρια συνδράμουν έστω κατασταλτικά, στον πόλεμο εναντίον των ναρκωτικών με την επιβολή αυστηρών και συνάρμα αποτρεπτικών ποινών.

Η έννοια της αποτροπής εξηγήθηκε στην υπόθεση **Πισκόπου v Δημοκρατίας** (1999) 2 ΑΔΔ 342, όπου λέχθηκαν τα εξής (στη σελ. 351):

«Η αποτροπή, ως παράγοντας ο οποίος επενεργεί στον καθορισμό της ποινής, έχει δύο παραμέτρους. Η μία έχει ως λόγο την αποτροπή του ίδιου του παραβάτη από την επανάληψη του εγκλήματος ή παρομοίων εγκλημάτων στο μέλλον. Η άλλη αφορά την αποτροπή τρίτων από τη διάπραξη όμοιων ή

παρόμοιων εγκλημάτων. Στη δεύτερη περίπτωση, η αποτροπή έχει δύο συνισταμένες:

Πρώτο, την αποτροπή η οποία είναι συνυφασμένη με τη σοβαρότητα του εγκλήματος, και δεύτερο, την αποτροπή ως μέσου για την καταστολή εγκλημάτων που ευρίσκονται σε έξαρση. Στην περίπτωση σοβαρών εγκλημάτων το στοιχείο της αποτροπής είναι αλληλένδετο με τη σοβαρότητα της κατηγορίας εγκλημάτων, στην οποία ανήκει το υπό τιμωρία έγκλημα, και με την εγγενή ανάγκη για την αποτροπή τους.»

Η εξατομίκευση δεν ατονεί, αλλά από την άλλη μεριά δεν μπορεί να εξασθενήσει ή εξουδετερώσει την ανάγκη για προστασία του κοινωνικού συνόλου εκεί όπου εντοπίζεται σοβαρό πρόβλημα. Η στάθμιση, η οποία χρειάζεται σε τέτοιες περιπτώσεις, περιγράφεται με πληρότητα στις υποθέσεις, **Antoniades v Police** (1986) 2 CLR 21, **Κωνσταντίνου v Δημοκρατίας** (1989) 2 ΑΑΔ 224, **Φιλίππου v Αστυνομίας** (1989) 2 ΑΑΔ 245, **Gholi v Δημοκρατίας** (1997) 2 ΑΑΔ 30, **Γενικός Εισαγγελέας v Ευαγόρου** (2001) 2 ΑΑΔ 285, **Jovanovic v Αστυνομίας** (2005) 2 ΑΑΔ 635, **Θεοχάρους v Αστυνομίας** (2008) 2 ΑΑΔ 575 και **Θεολόγου v Αστυνομίας** (2014) 2B ΑΑΔ 800.

Ειδικότερα, σε υποθέσεις ναρκωτικών τονίστηκε ιδιαίτερα ότι οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις των κατηγορουμένων και άλλοι μετριαστικοί παράγοντες δεν αποτελούν παρά μόνο «περιθωριακούς παράγοντες με πολύ μικρή βαρύτητα» στην επιμέτρηση της ποινής (βλ. **Landau v Δημοκρατίας** (1991) 2 ΑΑΔ 178, 181 όπως και τις υποθέσεις **Sultan v Δημοκρατίας** (1983) 2 CLR 121 και **Marco v Δημοκρατίας** (1987) 2 ΑΑΔ 188). Στην υπόθεση **Landau**, ανωτέρω, στη σελ. 189, υπογραμμίστηκε ότι «*O καλός χαρακτήρας του μεταφορέα είναι πολύ μικρής σημασίας στις περιπτώσεις εμπορίας ναρκωτικών. Οι έμποροι ναρκωτικών, συνήθως αναζητούν μεταφορείς καλού χαρακτήρα και πρόσωπα τα οποία δυνατόν, λόγω φύλου, ηλικίας ή ασθένειας, να προκαλούν τη συμπάθεια του Δικαστηρίου. Χωρίς τους μεταφορείς αυτούς το εμπόριο των ναρκωτικών δεν θα βρισκόταν στην έξαρση που είναι σήμερα.»*

Σε σχέση με τις οικογενειακές περιστάσεις μεταφορέων κάθε είδους, υποδείχθηκε «...ότι ανεξάρτητα από τα αισθήματα συμπάθειας τα οποία το δικαστήριο μπορεί να έχει για τη δυσχερή θέση στην οποία θα βρεθεί η οικογένεια ενός κατηγορουμένου, τα αθώα θύματα της δικής του εγκληματικής διαγωγής, ... αναπόφευκτα πληρώνουν το τίμημα για τα εγκλήματα που διαπράπονται από εκείνους που κανονικά έπρεπε να ήταν οι υποστηρικτές τους» (σε ελεύθερη μετάφραση) (βλ. **Chanine v The Republic** (1987) 2 CLR 183, 187). Επομένως, όσο σοβαρές κι αν είναι οι επιπτώσεις σε κατηγορούμενους και στις οικογένειες τους, υπερισχύει η αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου. Προέχει η καταστολή τέτοιων αδικημάτων ώστε να παραμένει αλώβητη η παρεχόμενη προστασία της κοινωνίας.

Θεωρούμε χρήσιμο να παραπέμψουμε, ενδεικτικά, σε κάποιες υποθέσεις οι οποίες αφορούν μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών. Έχουμε βέβαια υπόψη ότι, όπως λέχθηκε στην υπόθεση **Χαραλάμπους κ.ά. v Δημοκρατίας**, Ποινικές Εφέσεις 127/2019 και 130/2019, 10.3.2021, με μνεία στη **Χαραλάμπους v Δημοκρατίας** (2000) 2 ΑΔ. 1: «Προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αναφορικά με τις επιβληθείσες ποινές είναι ενδεικτικές του μέτρου τιμωρίας συγκεκριμένων εγκλημάτων και των παραμέτρων του καθορισμού της ποινής. Δεν έχουν όμως το δεομενικό χαρακτήρα που ενέχει ο καθορισμός αυτός δικαίου. Και τούτο, γιατί η ποινή που επιβάλλεται σε κάθε υπόθεση είναι αλληλένδετη με τις ιδιαιτερότητες των γεγονότων που την συνθέτουν και με τις ιδιαιτερότητες των συνθηκών του παραβάτη.»

(βλ. επίσης, μεταξύ άλλων, τις υποθέσεις **Πόλεος v Δημοκρατίας**, Ποινική Εφεση, 141/2016, 2.6.2017, **L.C.A. Domiki Ltd v R.K.A. Kikkos Developers Ltd κ.ά.** (2015) 2A ΑΔ 18, **Μιχαήλ v Δημοκρατίας** (2003) 2 ΑΔ 123 και **Μιχαήλ v. Αστυνομίας** (1999) 2 ΑΔ 577).

Στη **Λαζάρου κ.ά. v Δημοκρατίας** (2010) 2 ΑΔ 633, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 13 ετών για αδικήματα εισαγωγής και κατοχής ναρκωτικών, ήτοι 9 κιλών και 803,9 γραμμαρίων ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης, με σκοπό την προμήθεια στον εφεσείοντα Λαζάρου (κατόπιν ακρόασης), ο οποίος χαρακτηρίστηκε ως ο ιθύνων νους της παράνομης επιχείρησης. Η ποινή της συγκατηγορούμενής του, η οποία μετέφερε τα ναρκωτικά από το εξωτερικό έναντι χρηματικής αμοιβής ύψους €3.500, μειώθηκε

σε 9 έτη για κάθε ένα από τα πιο πάνω αδικήματα. Το Εφετείο έκρινε ότι δικαιολογείτο μείωση λόγω του περιορισμένου ρόλου της και των προσωπικών της περιστάσεων.

Στη Χρυσάνθου v Δημοκρατίας (2011) 2 ΑΔΔ 221, επικυρώθηκε, κατ' έφεση, ποινή φυλάκισης 12 ετών για αδικήματα εισαγωγής και κατοχής ναρκωτικών, ήτοι κάνναβης βάρους 11 κιλών και 538,61 γραμμαρίων, με σκοπό την προμήθεια (κατόπιν ακρόασης), σε κατηγορούμενο ηλικίας 22 ετών, με λευκό ποινικό μητρώο.

Στη Βασιλείου v Δημοκρατίας (2012) 2 ΑΔΔ 254, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 12 ετών για αδικήματα εισαγωγής και κατοχής ναρκωτικών, ήτοι κάνναβης βάρους 11 κιλών και 501,7 γραμμαρίων, με σκοπό την προμήθεια (κατόπιν ακρόασης).

Στην Παύλου v Δημοκρατίας, Ποινική Έφεση 44/16, 4.4.2019, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 9 ετών για αδίκημα κατοχής ναρκωτικών, ήτοι κάνναβης βάρους 11 κιλών και 454,9473 γραμμαρίων, με σκοπό την προμήθεια, που επιβλήθηκε (κατόπιν παραδοχής) σε κατηγορούμενο 23 ετών, ο οποίος δεν ήταν ο ιθύνων νους της επιχείρησης και οι ενέργειες του συνίσταντο σε μόνο μεταφορά των ναρκωτικών. Το Ανώτατο Δικαστήριο σημείωσε ότι λόγω των περιστάσεων σύλληψης για αυτόφωρο αδίκημα, η σημασία της παραδοχής του κατηγορουμένου ήταν περιορισμένη.

Στην Πολυδώρου v Δημοκρατίας, Ποινική Έφεση 141/17, 31.5.2019, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 14 ετών (κατόπιν ακρόασης), για αδικήματα εισαγωγής και κατοχής ναρκωτικών, ήτοι 12 κιλών και 944 γραμμαρίων ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης, με σκοπό την προμήθεια.

Όσον αφορά το αδίκημα της πλαστοπροσωπίας από την νομολογία προκύπτει ότι οι ποινές κυμαίνονται μεταξύ των 3 και 12 μηνών φυλάκισης (βλ. **Kater v The Police** (1984) 2 CLR 25, **Γενικός Εισαγγελέας v Γεωργίου** (1997) 2 ΑΔΔ 123, **Κουλλαπής v Αστυνομίας** (2000) 2 ΑΔΔ 273, **Bhatti v Αστυνομίας** (2004) 2

ΑΑΔ 661, Khaknegad v Αστυνομίας (2011) 2 ΑΑΔ 192, **Rachoo v Αστυνομίας** (2014) 2B ΑΑΔ 644 και **Ghouneyt v Αστυνομίας**, Ποινική Έφεση 99/2016, 27.6.2016). Συνήθως το αδίκημα διαπράττεται στα πλαίσια διάπραξης αδικημάτων πλαστογραφίας ή παράνομης μετανάστευσης που καθιστούν τα πλαίσια διάπραξης του πιο σοβαρά. Γενικά όταν η εγκληματική δράση ενός προσώπου συνίσταται ή ενέχει το στοιχείο της εξαπάτησης των Αρχών του κράτους προς εξυπηρέτηση ιδιοτελών σκοπών το αδίκημα θεωρείται σοβαρότερο (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας v Γεωργίου** (1997) 2 ΑΑΔ 123). Στην προκειμένη περίπτωση ο κατηγορούμενος 1 απλώς προχώρησε σε ψευδή προφορική παράσταση σε σχέση με το ποιος ήταν. Δεν είχε παρουσιάσει πλαστή ταυτότητα ή διαβατήριο ούτε εισήλθε στη χώρα με ψευδές όνομα ή ψευδή στοιχεία.

Εξετάσαμε με ιδιαίτερη προσοχή όλα όσα συνθέτουν την παρούσα υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων και των εισηγήσεων των ευπαίδευτων συνηγόρων των κατηγορουμένων σε σχέση με μετριασμό της ποινής.

Η παρούσα περίπτωση πρόδηλα κατατάσσεται ανάμεσα στις πιο σοβαρές. Έχουμε υπόψη το είδος και την ποσότητα των ναρκωτικών, όπως και τον οκοπό για τον οποίο αυτά προορίζονταν. Πρόκειται για μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών Τάξεως Β', προορισμός της οποίας ήταν να διατεθεί στο κοινό. Όλα αυτά αποβαίνουν καθοριστικά στο είδος και το ύψος της ποινής (βλ. **Sikaf v Δημοκρατίας** (2003) 2 ΑΑΔ 467, 469), ακόμη και αν λάβουμε υπόψη την περιεκτικότητα Τετραϋδροκανναβινόλης (THC) 17.62% που τα καθιστά μέσης περιεκτικότητας δραστικής ουσίας. Υπό αυτή την έννοια λαμβάνεται υπόψη ως μετριαστικός παράγων στα πλαίσια του **ἀρθρου 30(4) (β) (iv)** (είδος και φύση ναρκωτικών ουσιών).

Σε ό,τι αφορά τις περιστάσεις που οδήγησαν τους κατηγορούμενους 1 και 3 στη διάπραξη των αδικημάτων, όπως και τον αντίστοιχο ρόλο τους, σημειώνουμε ότι αυτοί ενήργησαν ως μεταφορείς. Πάντως, όπως και να χαρακτηρίσει κανείς το ρόλο του καθενός ξεχωριστά, στην ουσία συνέβαλαν κατά τρόπο κρίσιμο στη διακίνηση των ναρκωτικών ως μέρος της αλυσίδας γεγονότων με τα οποία θα επιτυγχανόταν ο τελικός στόχος που ήταν η προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα. Επομένως, υποχωρεί σε

σημαντικό βαθμό η σημασία του ότι ήταν μεταφορείς, όπως άλλωστε σαφώς προκύπτει από την υπόθεση **Μιχαήλ**, ανωτέρω.

Οι κατηγορούμενοι 1 και 3 επικαλέστηκαν και τους μετριαστικούς παράγοντες που αναφέρονται στο **άρθρο 30 (4) (β)** του Ν.29/77.

Για τον κατηγορούμενο 1, η μεταρέλεια του επιδείχθηκε έμπρακτα μέσω της συνεργασίας του με την αστυνομία και με την παραδοχή του (βλ. ανάμεσα σε άλλες τις υποθέσεις **Marco v The Republic** (1987) 2 CLR 188, **Gani v Δημοκρατίας** (1991) 2 ΑΑΔ 242, **Κυριάκου v Δημοκρατίας** (2013) 2 ΑΑΔ 746, **Φραγκίσκου v Δημοκρατίας** (2015) 2B ΑΑΔ 833 και **KEMA v Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση 284/18, 19.7.2019). Η συνεργασία του ήταν πολύωρη, γνήσια και οδήγησε στη σύλληψη του κατηγορούμενου 3 αλλά και στην κατάσχεση επιπρόσθετης ποσότητας ναρκωτικών. Δεν παραγνωρίζουμε βέβαια ότι δεν έδωσε τα στοιχεία των προσώπων τα οποία του ανέθεσαν την εν λόγω μεταφορά. Η συνεργασία του όμως, έστω και μερική, αφορούσε από πλευράς του ανάληψη κινδύνου. Όπως αναφέρθηκε στην **Φραγκίσκου v Δημοκρατίας** (2015) 2B ΑΑΔ 833, 843 το γεγονός αυτό (και ο κίνδυνος που αναλαμβάνει κατηγορούμενος) πρέπει να συνεκτιμάται με τους υπόλοιπους παράγοντες και να αντανακλάται το ύψος της επιβληθείσας ποινής (βλ. επίσης **Kema v Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση 284/2018, 19.7.2019).

Σε σχέση με το ζήτημα αυτό η θέση του διαφοροποιείται σε σχέση με τον κατηγορούμενο 3 ο οποίος τήρησε σιγή. Για τον κατηγορούμενο 3, όμως, λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός εξάρτησης του που τον καθιστούσε πρόσωπο που μπορούσε να δεχθεί αθέμιτη επιρροή (βλ. **άρθρο 30 (4) (β) (ii) και (iv)** του Ν. 29/77 - αντίστοιχα) αλλά και η προθυμία του για απεξάρτηση με την ένταξη του σε σχετικό πρόγραμμα (βλ. **άρθρο 30 (4) (β) (v)** του Ν. 29/77 και **Χριστοφίδης v Δημοκρατίας** (2004) 2 ΑΑΔ 148, **Καρακάννας v Αστυνομίας** (2004) 2 ΑΑΔ 463 και **Χαραλάμπους v Αστυνομίας** (2005) 2 ΑΑΔ 82).

Σε σχέση με όλους τους κατηγορούμενους λαμβάνουμε επίσης υπόψη την παραδοχή τους ενώπιον του Δικαστηρίου αμέσως η οποία, με βάση πάγια νομολογία,

πρέπει να αμείβεται «με σχετική έκπτωση στην ποινή», διότι αποτελεί πορεία που προάγει τους σκοπούς της δικαιοσύνης (βλ. **Χαρτούπαλλος v Δημοκρατίας** (2002) 2 ΑΔ 28, 36 και **Θεοδώρου v Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση 208/18, 27.11.2019).

Όλοι οι κατηγορούμενοι είναι επίσης πρόσωπα νεαρής ηλικίας. Το νεαρό της ηλικίας ενός παραβάτη αποτελεί, σύμφωνα με την νομολογία, παράμετρο, που το Δικαστήριο θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη του στην επιμέτρηση της ποινής. Σε άτομα νεαρής ηλικίας πρέπει να δίδεται έμφαση στην αναμόρφωση παρά στην τιμωρία (βλ. **G. M. Pikis, Sentencing in Cyprus, 2^η έκδοση, σελ. 88**, ανωτέρω).

Το πώς αντικρίζονται τα διάφορα στοιχεία σε κάθε υπόθεση, εξαρτάται από τις λεπτομέρειες που τα συνθέτουν (βλ. **Ghafari v Αστυνομίας** (2001) 2 ΑΔ 442, 453). Σε περίπτωση κατά την οποία η σύλληψη διενεργείται επ' αυτοφώρω, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η σημασία της παραδοχής αμβλύνεται (βλ. **Κατσαπάου v Δημοκρατίας** (2012) 2 ΑΔ 318, 326). Δεν παραγγωρίζουμε όμως και τα όσα λέχθηκαν αναφορικά με αυτή την πτυχή στην υπόθεση **Χαραλάμπους κ.ά. v Δημοκρατίας**, Ποινικές Εφέσεις 127/2019 και 130/2019, 10.3.2021, όπου υποδείχθηκε ότι «... η παραδοχή ενός κατηγορουμένου, ακόμη και σε περιπτώσεις αυτόφωρου αδικήματος, είναι πάντα καλοδεχούμενη και προσμετρά ως από στοιχείο μεταμελείας...».

Στα πλαίσια επιμέτρησης της ποινής λαμβάνεται υπόψη και ο βαθμός συμμετοχής και ο ρόλος του κάθε κατηγορούμενου στην τέλεση των αδικημάτων, που οπωσδήποτε διαβαθμίζεται και προσμετρά ανάλογα στον καθορισμό του είδους και του ύψους της ποινής (βλ. **Hassan v Αστυνομίας** (2006) 2 ΑΔ 356, 360 και **Κάττος v Αστυνομίας** (1997) 2 ΑΔ 195, 200). Ο βαθμός συμμετοχής των κατηγορουμένων στο έγκλημα, αποτελεί αποφασιστικό κριτήριο για το κατά πόσο θα πρέπει να διαφοροποιηθούν οι ποινές που θα επιβληθούν (βλ. **Θεοχάρους v Αστυνομίας** (1993) 2 ΑΔ 67, 70 και **Ιωάννου v Αστυνομίας** (1989) 2 ΑΔ 251, 256). Στην προκειμένη περίπτωση δεν φαίνεται ο ρόλος του κατηγορούμενου 1, να διακρινόταν ιδιαίτερα από αυτόν του κατηγορούμενου 3 σε σημασία αφού και οι δύο

ήταν απλώς μεταφορείς. Ο κατηγορούμενος 1 συνεργάστηκε όμως με την Αστυνομία και μάλιστα βοήθησε και στην κατάσχεση και άλλης ποσότητας ναρκωτικών. Ο κατηγορούμενος 3 είχε την ευκαιρία να συνεργαστεί αλλά τήρησε συγκέντρωση. Η συνεργασία με τις αρχές πρέπει να ενθαρρύνεται και τούτο πρέπει να αντανακλάται στην ποινή που επιβάλλεται.

Εξετάσαμε επίσης τις εισηγήσεις της συνηγόρου του κατηγορούμενου 3 ως προς τον «πλασματικό χαρακτήρα» της διάπραξης του αδικήματος. Διαφωνούμε. Στην μεν **Haggag v Δημοκρατίας** (1997) 2 ΑΑΔ 52, η παράδοση των ναρκωτικών στον κατηγορούμενο ήταν ουσιαστικά σκηνοθετημένη, αφού ο κατηγορούμενος είχε παγιδευτεί στη διάπραξη σκηνοθετημένου αδικήματος, στην δε **Καλαβαζίδης v Δημοκρατίας** (2012) 2 ΑΑΔ 540, ο κατηγορούμενος αντιμετώπιζε μόνο κατηγορία εισαγωγής, οπότε, με τον τρόπο χειρισμού της υπόθεσης από τις διωκτικές αρχές, δεν προέκυπτε ζήτημα κατοχής με σκοπό την προμήθεια. Στην προκειμένη περίπτωση μπορεί η παράδοση να ήταν ελεγχόμενη αλλά τα πράγματα είχαν αφεθεί να λάβουν τη φυσιολογική τους πορεία χωρίς να τίθεται θέμα παγίδευσης του κατηγορούμενου 3 με τη σκηνοθεσία αδικήματος που, ενδεχομένως, διαφορετικά να μην διέπραττε. Επομένως, αν και η έκλειψη του κινδύνου περαιτέρω διάθεσης έχει κάποια σημασία ως ελαφρυντικός παράγων, η αξία του είναι μειωμένη.

Οι συνήγοροι τους αναφέρθηκαν στα οικονομικά προβλήματα και άλλες προσωπικές και οικογενειακές τους περιστάσεις. Έχει επανειλημμένα λεχθεί, μέσα από τη νομολογία, ότι δεν πρέπει να δίδεται υπέρμετρη βαρύτητα σε οικονομικές ή άλλες δυσκολίες οι οποίες ενδεχομένως να συνέτειναν στο να διαπράξει κατηγορούμενος αδίκημα.

Λαμβάνουμε υπόψη το λευκό ποινικό μητρώο τους όπως και τις επιπτώσεις που θα έχει μια πολύχρονη ποινή φυλάκισης στους ίδιους. Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Ξυδάς v Δημοκρατίας** (2012) 2 ΑΑΔ 817, 826 – 827, μια πολυετής φυλάκιση δεν ευνοεί την ομαλή επανένταξη του καταδικασθέντος και καθίσταται επώδυνη για την οικογένεια του. Ωστόσο, σε μια σοβαρή υπόθεση όπως είναι η παρούσα με πρόδηλη την αναγκαιότητα αποτροπής δεν μπορεί να αποφευχθεί η

επιβολή πολυετούς ποινής φυλάκισης, όσο και να λάβει υπόψη κανείς τα όσα τέθηκαν ενώπιον μας σχετικά με τις προσωπικές, οικογενειακές, οικονομικές και άλλες περιστάσεις των κατηγορουμένων (βλ. Chanine και Landau, ανωτέρω). Δεχόμαστε επίσης ότι για τον κατηγορούμενο 3 υφίσταται και πραγματικός κίνδυνος απέλασης (βλ. Scorteanu v Αστυνομίας (2014) 2Α ΑΔ 15, 20).

Τέλος όσον φορά τον κατηγορούμενο 2 λάβαμε υπόψη ότι οι ενέργειες του δεν ήταν προοχεδιασμένες, ότι ενήργησε υπό ένταση και ότι ακολούθως συνεργάστηκε με την Αστυνομία βοηθώντας και υποδεικνύοντας τα ταξιδιωτικά έγγραφα του κατηγορουμένου 1 που είχε στο μεταξύ αποκρύψει. Βρίσκεται υπό κράτηση από τις 11.7.2022 μέχρι σήμερα, σύνολο δηλαδή 4 μηνών. Λάβαμε υπόψη επίσης την Αθανασίου v Αστυνομίας (2006) 2 ΑΔ 367 στην οποία παρέπεμψε ο συνήγορος Υπεράσπισης αν και η επιβληθείσα ποινή δεν εφεστιβλήθηκε. Συμφωνούμε ότι σε εκείνη την υπόθεση, όπου επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 6 μηνών μετά από ακρόαση σε αστυνομικό που προειδοποίησε φίλο του ότι θα γινόταν έρευνα για ναρκωτικά στην περιοχή που διέμενε, ήταν σαφώς σοβαρότερη από την παρούσα. Κρίνουμε ότι υπό τις περιστάσεις θα επιβαλλόταν στον κατηγορούμενο 2 ποινή φυλάκισης 4 μηνών. Ο χρόνος επομένως που ο κατηγορούμενος 2 έχει τελέσει υπό κράτηση είναι επαρκής ποινή και η ενδεδειγμένη τιμωρία.

Ως εκ τούτου, επιβάλλουμε στον **Κατηγορούμενο 2**, στις **Κατηγορίες 5 και 6**, συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 4 μηνών στην κάθε κατηγορία. Οι ποινές φυλάκισης μειώνονται σύμφωνα με το άρθρο 117(1) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, κατά το χρονικό διάστημα που ο κατηγορούμενος 2 βρίσκεται σε προφυλάκιο, ώστε να αποφυλακιστεί αμέσως.

Αναφορικά με τους **Κατηγορούμενους 1 και 3**, αφού συνυπολογίσαμε και σταθμίσαμε όλους τους σχετικούς παράγοντες με την επιμέτρηση της ποινής, εξαντλώντας κάθε δυνατή επιείκεια επιβάλλουμε τις ακόλουθες ποινές:

Στον Κατηγορούμενο 1:

Στην **Κατηγορία 1**, ποινή φυλάκισης 7 ετών.

Στην Κατηγορία 2: ποινή φυλάκισης 7 ετών.

Στην Κατηγορία 3: ποινή φυλάκισης 5 μηνών.

Στον Κατηγορούμενο 3:

Στην Κατηγορία 7: Δεν επιβάλλεται ποινή.

Στην Κατηγορία 8: ποινή φυλάκισης 9 ετών.

Στην Κατηγορία 9: Δεν επιβάλλεται ποινή

Στην Κατηγορία 11: ποινή φυλάκισης 1 μηνός.

Στην Κατηγορία 14: ποινή φυλάκισης 6 μηνών.

Στην Κατηγορία 15: ποινή φυλάκισης 6 μηνών.

Στην Κατηγορία 16: ποινή φυλάκισης 2 μηνών.

Οι ποινές φυλάκισης των κατηγορουμένων 1 και 3 να συντρέχουν.

Σύμφωνα με το άρθρο 117(1) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, οι ποινές φυλάκισης των κατηγορουμένων 1 και 3 μειώνονται κατά το χρονικό διάστημα που οι κατηγορούμενοι βρίσκονται σε προφυλάκιση.

Από το ποσό χρημάτων που βρέθηκε στην κατοχή του κατηγορουμένου 3 να κατασχεθούν €1.700 και τα υπόλοιπα να του επιστραφούν.

(Υπ.)

Ν. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)

Ν. Α. Π. Γεωργιάδης, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)

Μ. Χριστοδούλου, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

